

مقایسه خود اثربخشی و پرخاشگری در فرزندان خانواده های طلاق و غیر طلاق

مجید برادران^۱، مریم موسی پور شیر جوپشت^{۲*}، طیبه رضادوست چهارده^۳

۱-استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

۲-نویسنده مسئول کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه علوم تحقیقات تهران-گیلان (آزاداسلامی رشت)، ایران

۳-کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاداسلامی رشت، ایران.

چکیده

هدف: هدف اساسی پژوهش حاضر مقایسه خود اثربخشی و پرخاشگری در فرزندان خانواده طلاق و غیرطلاق در سال ۱۳۹۵ می باشد. روش: پژوهش حاضر از نوع علی-مقایسه ای است که جامعه آماری آن را دانش آموزان فرزند طلاق مدارس ناحیه دو رشت تشکیل دادند برای این منظور ۸۰ دانش آموز دختر (۴۰ فرزند طلاق و ۴۰ فرزند غیر طلاق) به روش در دسترس مورد بررسی قرار گرفتند. گروه ها از نظر ویژگی های جمعیت شناختی (سن، جنس و تحصیلات) همسان شدند. همه ی آنان به پرسشنامه های خود اثربخشی (۱۹۸۳) و پرخاشگری باس و پری (۱۹۹۲) پاسخ دادند. داده ها از طریق تحلیل واریانس چند متغیره و آمستقل با نرم افزار spss23 مورد بررسی قرار گرفتند. یافته ها: نتایج نشان داد بین فرزندان طلاق و غیرطلاق از نظر خود اثربخشی تفاوت معنادار وجود دارد اما از نظر پرخاشگری تفاوت معنادار در دو گروه یافت نشد. نتیجه گیری: با در نظر داشتن مشکلات فراوانی که گریبان گیر فرزندان طلاق می باشد توجه بیشتر به محیط های آموزشی و تربیتی مناسب و بررسی مسائل آنان حائز اهمیت است.

کلیدواژه ها: خود اثربخشی، پرخاشگری، فرزندان خانواده های طلاق.